

தொல்காப்பியச் செய்யுள் உறுப்புகளின் அடிப்படையில் 'நான் பெண்தான்' (மலேசிய சிறுகதைகள்)
பெறும் இடம் ஓர் ஆய்வு

முனைவர் மு.ஜோதிலட்சுமி
இணைப்பேராசிரியர்
தமிழாய்வுத்துறை, பிஷப்ஹீபர் கல்லூரி, தமிழ்நாடு
lec.jothilakshmi@gmail.com

Manuscript received 10 May 2023

Manuscript accepted 30 July 2023

ஆய்வுக் கருக்கம்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும், இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் தொல்காப்பியம் குறித்த புதிய சிந்தனை மரபுகள் ஆய்வாளர்கள் மத்தியில் வளரத் தொடங்கின. இது மறுவாசிப்பு, மீள்பார்வை, மாற்றுச்சிந்தனை, மீட்டுருவாக்கம் போன்ற சொல்லாடல்களின் தாக்கமாகக் கூட இருக்கலாம். பெ.மாதையன் சமூகவியல் நோக்கில் எழுதிய ஆய்வு நூல்களும், நிலவியல் பண்பாட்டைத் திணைக் கோட்பாட்டுடன் இணைத்து, அ.ராமசாமி எழுதிய கட்டுரைகளும் உளவியலையும் தொல்காப்பிய மெய்ப்பாட்டியலையும் இணைத்து நூல்கள் எழுதிய தி.கு.ரவிச்சந்திரனும், திணையும், சூழலியலையும் சேர்த்து வாசிக்கும் க.ஜவஹரின் ஆய்வுகளும் கேரளப் பல்கலைக் கழக தமிழாசிரியர் த.விஜயலட்சுமியின் 'தமிழ் இலக்கியக் கோட்பாடு என்ற நூலும் புதிய சிந்தனைப் போக்கைத் தூண்டியுள்ளன எனலாம். இதன் அடிப்படையில் மலேசியாவில் இருந்து வெளிவந்துள்ள 'நான் பெண்தான்' என்ற சிறுகதைக் களத்தில் உள்ள ஒன்பது சிறுகதைகளும் ஆய்வுக்களமாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு, தொல்காப்பியச் செய்யுள் உறுப்புகளை பொருத்தி இக்கட்டுரை ஆராய முற்படுகின்றது.

திரவுச்சொற்கள்: மெல்லிய பிரம்பு, மீபிரட்டல், பெரிய வளாகம், மனநோய், மனநிலை சரியில்லாதவர்கள் வசிக்கும் இடம்

Abstract

At the end of the twentieth century and the beginning of the twenty-first century, new traditions of thought about Tokappiyam began to develop among researchers. It can also be the logic of rhetoric such as re-reading, revisiting, rethinking, and reframing the text. The research by P. Mathayan towards sociology, the articles written by A. Ramasamy, combining the geography culture with the theory of theory, and the books written by D. K. Ravichandran who combined psychology and archaeological metaphysics, and the studies of K. Jawahar who read together the theory and ecology and the studies of Tamil literature of Kerala University by T. Vijayalakshmi, also referred in this study. The book of theory of Tamil Literature also seems to have stimulated a new trend of thought. Based on them, the short stories in the "I am a woman" short story anthology from Malaysia have been studied using the elements of the TSE.

Key words: Tamil Short Story; Tamil Literature; Tplkappiyam and Literary Theories

முன்னுரை

தொன்மையிலும் ஆழந்த பொருள் உடைமையிலும் மேம்பட்டுத் திகழும் எல்லா நூல்களுக்கும் காலத்தால் பழமையான நூல் தொல்காப்பியம் ஆகும். தொல்காப்பியத்தால் வழக்கும் செய்யுளும் ஆகிய இருவகை மொழிகளையும் நன்கு ஆராய்ந்து, இலக்கணத்தின் உண்மை வடிவம் இன்னது என்பது 'தொல்காப்பியம் தமிழக, இந்திய வரலாறுகள், மட்டுமின்றி பண்டைய பிறநாட்டு வரலாறுகள் பலவும் ஒப்பிடப்பெறும் தகுதி வாய்ந்தது' என்கிறார் க.ப.அறவாணன் (மொழியியல் நோக்கில் ஆய்வியல் சிந்தனைகள் பக் 50, 2019). சுப்பிரமணிய சாஸ்த்திரி அவர்களும் “The Whole section porulathikaram deals with poetry and not history of the Tamil country or social customs”² என்று கூறுவதின் வழியும் (1949:பக்4) அகத்தியலிங்கம் 'பொருளதிகாரம் என்பது பண்டைத் தமிழ்ச் செய்யுள் அல்லது பா அல்லது பாடலில் காணப்படும் பாடுபொருள்களைப் பற்றியும் பிற பண்புகள் பற்றியும் கூறுவதாகும்.³ (2001 பக்.50) என்று கூறுவதின் வழியும் புத்திலக்கிய சிந்தனைக்கு அடிகோலாக இவர்களின் கூற்றுகள் அமைவதின் வழி அறிய முடிகின்றது.

தொல்காப்பிய இலக்கியக் கோட்பாடு

தொல்காப்பிய செய்யுளியல் உறுப்புகள் ஒவ்வொன்றையும் எடுத்து ஒரு புதிய நோக்கில், விமர்சனக் கருவியாகக் கொண்டு புத்திலக்கியங்களை அணுகி ஆராயும் ஒரு புதிய பார்வை இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலங்களில் ஏற்படத் தொடங்கியதை அறிய முடிகிறது. இதற்குத் திணை விரிவாக்கம் என்ற வித்தை இட்டவர் மலையாள ஐயப்பப் பணிக்கர் ஆவார். 'கூற்று' என்னும் உறுப்பை மொழிதல் கோட்பாட்டோடு இணைத்துத் தமிழவன் எழுதிய மொழிதல் கோட்பாட்டு நூலும், 1997-இல் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் நடத்திய 'தொல்காப்பிய இலக்கியக் கோட்பாடுகள்' என்னும் கருதரங்கமும் இதற்கு அடித்தளமாக அமைகின்றன.

இதன் விரிவாக்கமாக தொல்காப்பிய செய்யுள் உறுப்புகளில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 15 உறுப்புகளை எடுத்து, அவற்றின் மரபுப் பொருளை விளக்கி, செய்யுள் உறுப்புக் கோட்பாடு செய்யுளுக்கு மட்டுமே பொருந்தும் என்ற நிலையிலிருந்து மாறி கவிதை, நாவல் மட்டுமல்ல சிறுகதையிலும் இக்கூறுகளின் அடிப்படையில் திறனாய்வு செய்வதும் என்ற முயற்சியில் இக்கட்டுரை ஆராய முற்படுகின்றது.

தொல்காப்பிய செய்யுள் உறுப்புகள்

1. கூற்று,
2. கேட்போ
3. களன்
4. காலம்
5. முன்னம்
6. நோக்கு
7. மாட்டு
8. எச்சம்
9. பொருள்
10. மரபு
11. பயன்
12. மெய்ப்பாடு
13. அங்கதம்
14. உள்ளுறை
15. திணை

ஆகிய மரபு நிலையில் எடுத்துக்கொள்ளப் பெற்ற இப்பதினைந்து செய்யுள் கூறுகளையும் சிறுகதையில் பொருத்திப் பார்க்க முற்படுதல் இக்கோட்பாட்டு உருவாக்கத்தின் புத்திலக்கிய சிந்தனை ஆகும்.

கதைக்கரு

'நான் பெண்தான்' என்ற முதல் சிறுகதை திருநங்கையாக மாறும் ஓர் ஆணின் போராட்டத்தைச் சித்தரிக்கின்றது. இரண்டாவது சிறுகதை 'ஒரு எழுத்தாளர் மனைவி ஆகிறாள்' என்பதில் மனைவியின் வளர்ச்சியை ஏற்றுக்கொள்ளாத கணவனின் சுயநலத்தையும் கணவனின் மனநிலை அறிந்து, தம் எழுத்தாற்றல் திறமையை நிறுத்திக் கொள்ளும் மனைவியின் உளவியலையும் வெளிப்படுத்துகிறது. 'ராஜா மாதிரி' என்ற மூன்றாவது சிறுகதையில் கருப்பாக இருப்பதால் ஒரு குழந்தைக்குத் தரவேண்டிய முக்கியத்துவத்தை தராத பெற்றோர்களின் மன இயல்புகளையும் நிற வேறுபாட்டினால் வளர்ந்த நிலையிலும் கூட மாறாத மன வடுக்களையும் சித்தரிக்கின்றது.

'வாரிசு' என்ற நான்காவது சிறுகதையில் ஆண்மைத் தன்மை இல்லாத தன் குற்றத்தை மறைத்து, மனைவியின் குற்றத்தை வெளிக்காட்டும் ஓர் ஆணின் சுயநலத்தை எடுத்துரைக்கின்றது. 'வேண்டாம் இந்த அம்மா' என்ற ஐந்தாவது சிறுகதை அப்பா இறந்த பிறகு சித்தப்பிரம்மை பிடித்த அம்மாவை ஏற்றுக்கொள்ள இயலாத ஒரு மாணவனின் தவிப்பையும் தன் குழந்தையே ஏற்க இயலா நிலையில் தன் வாழ்வை முடித்துக் கொள்ளும் ஒரு தாயின் விரக்தி உணர்வையும் எடுத்துரைக்கிறது. 'பூ மரம் கூட புது தினுசுதான்' என்ற ஆறாவது சிறுகதை விதவைத் தாய் துணை தேடும் பொழுது வெறுக்கும் மகள் அமெரிக்க வாழ்வியலுக்குச் சென்ற பிறகு திருமணமே செய்யாமல் தான் பெற்ற குழந்தையை வளர்ப்பதற்கு ஆள் தேடி கிடைக்காத பட்சத்தில் அம்மாவை வேலைக்காக வரவழைக்கும் மகளின் சுயநலத்தை எடுத்துரைக்கிறது. பண்பாட்டு மீறல்கள் காலம் கடக்கும் பொழுது சரியென இந்த உலகம் ஏற்பதை எடுத்துரைக்கிறது.

'தனக்கு வரும்போது' என்ற ஏழாவது கதை ஆடிசம் நோயால் பாதிக்கப்பட்ட தன் தம்பியை ஏற்க இயலாத அக்கா, தான் கருவுரும்பொழுது எப்படி பிறந்தாலும் 'தன் குழந்தை' என்ற உணர்வை அவள் கணவன் புரிய வைக்கின்ற பொழுது தன் அம்மாவின் மனஉணர்வை எண்ணி வருந்தக் கூடிய சூழலில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. 'அன்பத்தை தேடி' என்ற எட்டாவது சிறுகதை விலைமாதர்களின் மனஉணர்வை அறிந்து எழுதத்துடிக்கும் எழுத்தாளரின் அனுபவத்தை சித்தரிக்கின்றது. 'எனக்கொரு துணை' என்ற ஒன்பதாவது சிறுகதையில் திருமணமே செய்யாமல் ஆதிக்க மனப்போக்கில் வாழும் ஒரு சீனக்குடும்பத்தில் வாழும் ஒரு நாயின் குணநலன் நாளடைவில் மாறுபடும் தன்மையை எடுத்துரைக்கிறது. இந்த ஒன்பது கதைகளை மையமாக வைத்து, தொல்காப்பிய செய்யுள் உறுப்புகளின் வழி ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் கருதுகோள் ஆகும்.

1. கூற்று

கூற்று என்பது உரையாடல் ஆகும். கூற்று என்பது உரையாடல் என்ற நிலையில் விளக்கப்படுகின்றது. செ.வை.சண்முகம் கூறும்போது 'கூற்று, மற்றும் கேட்போர் என்ற இரண்டும் நாடக வழக்குச் சார்ந்தது கூற்று, புலவர் நோக்கையும் கேட்போர் வாசக நோக்கையும் புலப்படுத்தும்' (த.இ.கோட்பாடு.பக்.28.2019) என்பதின் வழி கூற்று கவிதைக் கட்டமைக்கிற முக்கியக் கூறாக இருப்பதை உணர முடிகின்றது. இங்குள்ள ஒன்பது சிறுகதைகளுக்குள் ஓர் எழுத்தாளர் மனைவி ஆகிறாள் மற்றும் தனக்கு வரும்போது ராஜா மாதிரி என்ற மூன்று சிறுகதைகளைத் தவிர மற்ற அனைத்திலும் ஆசிரியரே வாசகருக்கு, கதை கூறும் சூழ்நிலையில் சான்றாகக் கூற்று அமைகின்றது. மற்ற சிறுகதைகளில் உரையாடல் மிக மிக குறைவாகவே உள்ளது

இதற்குச் சாண்பாக, இரண்டாவது சிறுகதையில் வசந்தா எழுதுவதை விரும்பாத நடராஜன் 'வீணா ஓடம்பக் கெடுத்துகாதம்மா' என்று கூறுவதைக் கூறலாம். மேலும், ராஜா மாதிரி மூன்றாவது சிறுகதையில் ராஜா மாதிரி இருப்பீங்க என்று மனைவி லதா கூறும்போது 'நான் தியாகுவாவே இருந்துவிட்டுப் போகிறேன்' என்று கூறும் கணவனின் உரையாடலைக் கூறலாம். பாத்திரங்கள் வழியே சிந்தனையில் ஆசிரியர் கூற்றின் வழியே பெரிதளவிலும் சிறுகதைக்களத்தில் கூற்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

2. கேட்போர்

பாத்திரக் கதைசொல்லியில் கதை கேட்கும் பாத்திரம் இரட்டை மனநிலையில் இயங்கும் கேட்போராக இருப்பதைக் காணலாம். ஒன்று கதைக்குள் வரும் கதாபாத்திரம் கேட்போர், இரண்டு

வாசக மனநிலை கேட்போர் என்ற நிலையில் திருநங்கையின் மன உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் 'நான் பெண்தான்' என்ற முதல் சிறுகதையில் வாசகரே கேட்போராக உள்ளனர். 2-வது மற்றும் 3-வது சிறுகதையில், பாத்திரங்களுக்குள்ளே கேட்கும் நிலையில், நடராசன் பேசும் (மனதின் வழி) உரையை வசந்தா கேட்போராகவும், பால்கரின் உரையைப் புவனா கேட்போராகவும் உள்ளார். 3-வது சிறுகதையில் தியாகுவின் மனப்போராட்டத்தை வாசகர்கள் கேட்போராக உள்ளதை அறிய முடிகின்றது. 4, 5, 6, 8 மற்றும் 9-வது சிறுகதைகளில் ஆசிரியர் பாத்திரங்கள் ஏதாவது ஒன்றின் வழியே மனதின்வழி கதை கூறுபவராகவும், வாசகர் கேட்போர் நிலையிலும் உள்ளனர்.

இவ்விதம், முதல் நிலை-வாசகர் மனஉளவியல், இரண்டாம் நிலை-பாத்திரங்களின் உரையாடல், மூன்றாம் நிலை பாத்திரங்களின் எதிராடல் நான்காம் நிலை ஆசிரியர் வழியே வாசகர் கேட்போராகவும் சித்தரிக்கப்படுகின்றனர்.

3. களன்

தொல்காப்பியம் இதுகுறித்து செயல் நிகழும் இடம் களன் எனப்படும்.

'ஒரு நெறிப் பட்டாங்கு ஓரியல் முடியும்
கரும நிகழ்ச்சி இடம் என மொழிப்'

(தொல்காப்பியம் தமிழண்ணல் 1457வது நூற்பா பக்-502)

என்ற நூற்பா வழி களன் என்பதில் பேசுவோன் செய்த வினையின் இடத்தையும் பேசப்படுவோன் வினை செய் இடமும் அல்லது சூழலும் அடங்கியுள்ளது என 'செ.வை.சண்முகம்' குறிப்பிடுகிறார். (த.இ.கோட்பாடு பக்-36 2019) இதன் அடிப்படையில் 9 சிறுகதைகளும் மலேசியாவின் பல்வேறு இடங்களில் நடைபெற்ற உண்மைச் சம்பவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயற்றப்பட்டுள்ளது. முதல் சிறுகதை கோலாலம்பூர் லிட்டில் இந்தியா என்ற இடத்திலும் இரண்டாவது சிறுகதை கோலாலம்பூர் அங்காசுபுரி என்ற இடத்தை மையமாக வைத்தும் களன் எனப்படும் என்பதை, மூன்றாவது சிறுகதைக்களம் இல்லத்திலும் நான்காவது சிறுகதை சரித்திரபூர்வமான மலாக்காவிலும், ஐந்தாம் சிறுகதை கோலாலம்பூர் வடக்குப் பகுதியிலும் பேராக் மாநிலத்தில் இருந்த தஞ்சோங் ரம்புத்தானிலும், ஆறாவது சிறுகதை கோலாலம்பூர் மால் விமானப் பயணத்திலும், ஏழாவது சிறுகதை இல்லத்திலும், எட்டாவது சிறுகதை மலேசியாவின் வடகோடியில் இருந்த ஜித்ரா மற்றும் 'புகிட் காயு ஹிதாம்' என்ற இடத்திலும் 9வது சிறுகதை கோலாலம்பூரிலும் கதைக்களமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

4. காலம்

கதை சொல்லும் காலம், கதைக்குள் நிகழ்வுகளின் காலம், கதை முடியும் காலம் என்ற நிலையில் காலத்தை வரையறை செய்யலாம்.

தொல்காப்பியம்

'இறப்பே நிகழ்வே எதிரது என்னும்
திறந்தியல் மருங்கின் தெரிந்தனர் உள்ளப்
பொருள் நிகழ்வு உரைப்பது காலம் ஆகும்'

(தொல் - நூற்பா 1458 தமிழண்ணல் தொல்காப்பியம் 2008)

இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என்பன மரபு வழித்திறன் அறிந்தோர் அறிந்து கொள்ளும் வகையில் கரும நிகழ்ச்சியாக பொருள் நிகழ்வதை உரைப்பதே 'காலம்' என்னும் உறுப்பாகும் என்று வரையறை செய்கிறது.

முதல் சிறுகதை:

'பிறந்ததிலிருந்து முப்பது ஆண்டுகளாக அனுபவித்த குழப்பமும், வேதனையும் விலக அளப்பரிய நிம்மதி பிறந்தது' என்று சோமு தன்னைச் சாந்தினியாக அறுவைச் சிகிச்சை செய்த பிறகு எண்ணும்

மன இயல்பு முப்பது வருடகாலமாக சமூகத்தின் நிராகரிப்பு வலி எவ்வளவு கொடுமையானது என்பதை அறிய முடிகின்றது.

இரண்டாவது சிறுகதை நிகழ்கால உரையாடலையும், மூன்றாவது சிறுகதை கடந்தகால நினைவுகளையும், நான்காவது சிறுகதை ஒரு பத்து நிமிடம் ஏற்பட்ட தவறான உடல் உறவினால் எழும் விபரீதத்தை 'ஒரு தடவை ஒரே ஒரு தடவை அதிகபட்சம் பத்து நிமிடங்கள் இருக்குமா? அதற்கு இவ்வளவு பெரிய தண்டனையா?' என்ற அகல்யாவின் மனவலியும், ஐந்தாவது சிறுகதை கடந்த கால விபத்தினால் மனநிலை பாதிக்கப்பட்ட தாயின் இயல்புகளையும், ஆறாவது சிறுகதை மகளைப்பார்க்கச் செல்லும் தாயின் விமானப் பயணம்.

'பத்து வருடங்களாக அவள் எங்கே, எப்படி இருக்கிறான் என்பது கூடத் தெரியாது தான் தவித்த தவிப்பு மகளுக்குப் புரிந்திருக்குமா?' என்பதின் வழி பத்து ஆண்டுகால நினைவுகளை அசைபோடுதலையும், ஏழாவது சிறுகதை நிகழ்கால உரையாடலில் துவங்கி, கடந்த கால சம்பவங்களை மீட்டுருவாக்கம் செய்து மனமாற்றம் அடையச் செய்தலையும், எட்டாவது சிறுகதை ஒரு எழுத்தாளர் கடந்த காலத்தில் வளர்ந்த சூழலில் இருந்து மாறி நிகழ்கால சந்திப்புகள் தரும் மாற்றத்தையும் ஒன்பதாவது சிறுகதை நிகழ்காலத்தில் சரியாக இருந்த டாமி என்ற நாய் எதிர்காலத்தில் இல்லத்தில் உள்ளோரின் மனப் பிரதிபலிப்பாக மாறுவதையும் சித்தரித்துள்ளது. இதன் வழி காலம் குறித்து சிறுகதைக்களம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

5. முன்னம்

முன்னம் என்பது அவரவர் பேச வேண்டிய உரையாடலைக் குறித்து வருவது

'இவ்விடத்து இம்மொழி இவர் இவர்க்கு உரிய என்று
அவ்விடத்து அவரவர்க்கு உரைப்பது முன்னம்'

தொல் - நூற்பா 1463 (தமிழண்ணல் 2008 பக்.507)

'முன்னம்' என்பது ஒரு பிரதியில் சொல்லப்படும் கூற்று யார் கூறுகிறார்? யாரை? நோக்கிக் கூறப்படுகிறது. எந்தச் சூழலில் கூறப்படுகிறது? என்பதை உணர்த்துகிறது. ஒன்பது சிறுகதைகளிலும் பாத்திரங்களின் உரையாடலிலும் ஆசிரியரின் உரையாடல் வழியும் அமைந்துள்ள கதைக்களம் அமைந்துள்ளது. இரண்டாவது சிறுகதையில், 'தன்னை மீறி அவள் ஏதாவது செய்ய ஆரம்பித்தால் அடிப்படை ஆண்மனதில் சந்தேகம் தோன்றும் அந்த எண்ணத்தின் பயங்கரத்தால் அவள் வீழ்ச்சிக்கான வழி வகுக்கிறாள்' என்ற ஆசிரியரின் ஆண் ஆதிக்கப் போக்கிற்கு எதிரான சிந்தனையை வசந்தாவின் மனஉளவியல் வழி வெளிப்படுத்துதலை காண முடிகின்றது.

ஏழாவது சிறுகதையில், அம்மாவை வெறுக்கும் புவனா தன் கணவன் புரிய வைக்கும் பொழுது 'புவனாவின் அழகை பலத்தது அலறலும் கேவலமாக வெளிப்பட்டது அவள் குரல் 'எங்கம்மாவை இப்பவே பாக்கணும்' என்ற புவனாவின் உரை முன்னத்திற்குச் சரியான சான்றாகும். காரணம் கதை துவக்கத்தில் தாயை பார்க்க விரும்பாத புவனா என்ற கதாபாத்திரம் கதை முடிவில் பார்க்க விரும்புவது தாய்மை என்ற நிலை அவரவர் வழி உயர்ந்ததே என உணர வைத்தது முன்னத்திற்குச் சரியான சான்றாக, உரைக்கலாம்.

6. நோக்கு

தொல்காப்பியம், நோக்கு குறித்து

'மாத்திரை முதலா அடிநிலை காணும்
நோக்குதற் காரணம் நோக்கெனப்படுமே'

(தொல். நூற்பா 1361 தமிழண்ணல் 2008 ப-466)

நோக்கு என்பது தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் தமிழ்முறைத் திறனாய்வு 'நயம் பாராட்டுதல்' அன்று. இது நயங்களைத் தேடி கண்டுபிடித்தல் இலக்கியத்தில் நோக்கு என்பது அதன் குணம் குற்றங்களை ஆராய்வது ஆகும். மேலும், ஆசிரியரின் படைப்பு நோக்கத்தையும் மதிப்பீடு செய்தல் ஆகும்.

முதல் சிறுகதை திருநங்கைகளின் வலிகளையும், வாசிப்போர் மனதில் திருநங்கைகள் குறித்த தவறான சிந்தனைகளை மாற்றுதலையும் நோக்கமாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது சிறுகதை எதையோ சாதிப்பதாக துவங்கும் பெண்களின் வாழ்வியல், திருமணத்திற்குப் பிறகு கணவனின் அடிமைகளாக வாழும் கட்டாயத்தைத் தன் திறமைகளை ஒடுக்கும் ஆண் சமூகத்தை எதிர்த்துப் போராட இயலா நிலையில் அடங்கிப் போகும் அவலத்தை எடுத்துரைக்கிறது.

மூன்றாவது சிறுகதை பெற்றோர்கள் குழந்தைகளிடம் காணும் நிற வேறுபாட்டை தவிர்க்கச் சொல்லும் அறஉரையாகவும் நான்காவது சிறுகதை – ராசுவின் ஆண் தன்மை இல்லா குறைபாட்டினை அகல்யாவின் மீது அவள் உணர்வுகளுக்கு ஆட்படும் நிலையில் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுவது சமூகத்தின் நோக்கு நிலையாகவே இருந்தாலும் ஆசிரியர் ஆண் சமூகத்தை நிர்மலா ராகவன் மாற்றி சிந்தித்து இருக்கலாம் எனத் தோன்றுகிறது. சிறுகதை 5, 6 இரண்டிலும் 'தாய்மை' பொருண்மையாக இருந்தாலும் சிறுகதை 5-இல் மகனுக்கு அம்மாமைப் பிடிக்கவில்லை சிறுகதை 6-இல் அம்மாமை வேலைக்காரியாக வரச்சொல்லுதல் இரண்டும் நவநாகரீக வாழ்வியலில் அம்மாவின் அருமை உணராத குழந்தைகளுக்குப் பாடமாக அமைகின்றது. சிறுகதை 7-இல் ஆடிசம் என்ற நோயிற்கு விழிப்புணர்வையும் சிறுகதை 8-இல் விலைமாதர்களின் உணர்வுகளையும் சிறுகதை 9-இல் டாமி என்ற நாயின் வெறித்தனத்தையும் ஆசிரியர் எடுத்துரைப்பது இச்சிறுகதை வழியே மதிப்பீடு செய்ய முடிகிறது.

7. மாட்டு

மாட்டு என்பது 'அகன்று பொருள் கிடப்பினும் அணுகிய நிலையிலும் இயன்று பொருள் முடியத் தந்தனர் உணர்த்தல் மாட்டு என மொழிப்பாட்டியல் வழக்கின்' (தொல். நூற்பா வடிவம்.1466 – தமிழண்ணல் 2008). ஒரு நெடும்பாட்டில் பொருள் கொள்ளும்போது அவற்றுக்கான சொற்றொடர்கள் அகன்று சேய்மைக் கண் இருப்பினும், அப்பாட்டின் பொருள் சேர்ந்து முடியுமாறு சொற்களை தொடர்பு தந்து உணருமாறு செய்தல் மாட்டு என்னும் உறுப்பாகும் என்று தமிழண்ணல் விளக்கம் தருகிறார்.

புத்திலக்கியச் சிந்தனையில் மாட்டு என்பது ஓர் இலக்கியப் பிரதியில் சொற்களோ சொற்றொடர்களோ அருகருகே இல்லாமல் வேறுவேறு இடத்தில் இருப்பினும் அவற்றைத் தேடி அதனதன் இடத்தில் வைத்துப் பொருள் புரியச் செய்யும்படியாக அப்பிரதியைப் படைத்தலே மாட்டு என்பதன் பொருளாக உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

அந்தவகையில் முதல் சிறுகதை 'சோமு' என்ற ஆண் மகனை 'சாந்தினியாக' மாற்றம் பெறச் செய்து மரபை உடைக்கும் துணியையும் சமூகத்தை ஏற்றுக்கொள்ளத் தூண்டும் போக்கும் 'மாட்டு' என்பதற்குச் சான்றாகக் கூறலாம். காரணம் ஆசிரியர் துவக்கத்தில் பெற்றோர்கள் சோமுவை வெறுப்பதைச் சரி என எண்ண வைத்து இறுதியில் தவறானவன் சோமு அல்ல 'தவறான எண்ணம்' நமதே என்பதை உணர்த்துவதின் வழி அறியலாம்.

மேலும், பூமரம் கூட புது தினுசுதான்' என்ற ஆறாவது சிறுகதையில் சுபத்ரா செய்யும்பொழுது விதவைப் பெண் என்றாலும் அவள் உணர்வுகளை அடக்கி வாழாமல் இனி ஒருவனுடன் இருப்பதைத் தாங்க இயலா மகளாக சாரமதி, வீட்டைவிட்டு வெளியேறுவது அவளை நல்லவள் எனவும் சுபத்ராவை கெட்டவள் எனவும் நாம் சிந்திக்கவிடக்கூடாது. இறுதியில் விமானப்பயணத்தில் இறங்கிய பொழுது சாரு என்று அன்புடன் மகளைத் தாய் பாசத்துடன் சுபத்ரா தழுவி அவள் மாசமாக இருப்பதை உணர்ந்து எப்பொழுது திருமணம் ஆயிற்று? என்று கேட்பதற்கு 'ஆகவே' இல்லை மகள் புன்னகைத்தாள். தாயின் திகைப்பைக் கண்டு சிரித்தாள்.

'இங்கே அப்படித்தாம்மா ரெண்டு பேருக்கும் ஒருத்தரை ஒருத்தர் பிடிச்சிருந்தா சேர்ந்திருக்கலாம். கல்யாணம் செய்துக்கிட்டு அப்புறம் சண்டை பிடிச்சுகிட்டு டிவோர்ஸ், அது இதுன்னு திண்டாடறது பெரிய முட்டாள்தனம் மனக்கசப்பு ஏற்பட்டா, சுமுகமா பிரிஞ்சு, பிரெண்ட்ஸா இருக்கலாம் மனசுக்கு பிடிக்கலைனா இன்னொருத்தவர் கிடைக்காமலா போய்டுவார்? குழந்தை மூணு வருஷம் சேர்ந்திருந்தா, கூட இருக்க பார்ட்னர்தான் அதோட அப்பா' என்கிற பொழுது, தன் தாய் விதவை ஆன பிறகு இனியொரு ஆணுடன் தொடர்பு என அறிந்தவுடன் ஏற்க இயலாமல் நாட்டை விட்டு வெளியே

வந்தவள். இன்று அவள் வாழ்வது எவ்வித வாழ்வு? என ஆசிரியர் நம்மை சிந்திக்க வைப்பதை உணரமுடிகிறது. இவ்விதம் 'மாட்டு' என்ற உறுப்பிற்கு சான்றாக இக்கதைக்களம் அமைகின்றது.

8. எச்சம்

எச்சம் என்பது எஞ்சி நிற்பது என்னும் பொருள்படுகிறது இது சொல்லெச்சம், குறிப்பு எச்சம் என இருவகைப்படும். ஒரு இலக்கியத்தில் படைப்பாளி அறிந்தேவிடும் ஓர் இடைவெளி வாசகர்; இட்டு நிரப்புவதற்கு விடப்படும் இடம். 'இந்த வாய்ப்பின் மூலமாகத்தான் பனுவல் உருவாக்கத்தில் தனக்கும் பங்குண்டு என்று வாசகனின் தன் முனைப்பிற்கு இடம் அளித்து அவனையும் தனக்குள் இழுத்துப் போட்டுக் கொள்கிறது பனுவல்' (பக்-62, த.இலக்கிய கோட்பாடு 2019). இதன் அடிப்படையில் எச்சம் என்பது ஒரு பிரதியில் படைப்பாளி அறிந்தே விடுகின்ற சொல் இடைவெளி பொருள் இடைவெளி என்பதாகும். அந்த வகையில், ஆறாவது சிறுகதையில் சாரமதியின் உரையாடலுக்கு, சுபத்ராவிடம் என்னம்மா பேச்சே காணோம்? என்று வினவும் பொழுது 'இங்கே எல்லாமே - பூமரம் கூட நான் இதுவரைக்கும் பார்க்காத புது தினுசா இருக்கு!' என்ற சுபத்ராவின் உரை வாசகர்களை அவள் மனப் போராட்டத்தை ஒப்பிட்டு பார்க்கத் தோன்றவைக்கின்றது. ஆசிரியர் சுபத்ராவை பேசவைக்காமலே விட்டுவிடுகிறார். புடைப்பாளியின் சிந்தனையே முடிவாகத் தருவதை இச்சிறுகதை 'எச்சம்' என்பதற்குச்சான்றாகக் கூறலாம்.

ஒன்பதாவது சிறுகதை 'எனக்கொரு துணை' என்பதிலும் சீன முதியவர் வீட்டில் இருக்கும் வளர்ந்த தன் ஆண் மற்றும் பெண் திருமணம் செய்யாமலே எப்பொழுதும் சண்டையுடன் பிரம்மசாரியாக வாழ்வது எவ்வளவு தவறு என்பதை டாமி என்ற நாய் 'உலவப் போன முதிய மாதைக் கடித்துக் குதறுவதைக் கூறுவதின் வழி மனிதர்களின் பிரதிபலிப்பாக, டாமி மாறியதை ஆசிரியர் வாசகர் உணரும் வகையில் படைத்துள்ளதையும் இதற்குச் சான்றாகக் கூறலாம்.

9. பொருள்:

பொருள் என்னும் சொல் பல்பொருளுடையது.

'இன்பமும் இடும்பையும் புணர்வும் பிரிவும்
ஒழுக்கமும் என்றிவை இழுக்குநெறியின்றி இதுவாகித்
திணைக்கு உரிப்பொருள் எனாது பொதுவாய்
நிற்றல் பொருள்வகை என்ப'

(தொல்-நூற்பா 1464 தமிழண்ணல் 2008)

இலக்கியப் பாடுபொருள் என்பது, மனித வாழ்க்கையின் பொதுப்பண்புகளான இன்பமும் துன்பமும் இணைந்தது என்று காட்டி, அதற்கு மேலாகச் சமூக நெறி தவறாமல் பின்பற்ற வேண்டும் என்று கூறி, ஓர் உலகப்பொது இலக்கியப் பாடுபொருள் அடிப்படையைக் காட்டியது தொல்காப்பியரின் பரந்துபட்ட இலக்கியப் பார்வை என செ.வை.சண்முகம் பதிவு செய்கிறார். (ப.66 த.இ.கோட்பாடு 2019)

பொருள் என்னும் கூற்றை ஒரு புத்திலக்கியத்தின் உட்பொருள் என்னும் நிலையில் காணலாம். திருநங்கைகளின் வாழ்வியல், ஆண் ஆதிக்கம், நிறவேறுபாடு, மனநோய், தாய்மையின் பல்வேறு குணநலன்கள், விலைமாதரின் மனவலிகள், பிரம்மச்சாரியம் போன்ற பொருளில் இச்சிறுகதைக்களம் அமைக்கப்பட்டு இதில் இன்பமும் துன்பமும் பிரிவும் ஆகிய வாழ்வியல் தத்துவம் அடங்கி உள்ளது.

10. மரபு

இது இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் எனில் மாறாதது என்பதை நாம் மரபு என்று பொதுநிலையில் கூறுகிறோம்.

'மரபே தானும் நாற்சொல் இயலான் யாப்பு வழிப்பட்டன்று'

(தொல்-1337 தமிழண்ணல் நூற்பா 2008)

இளம்பூரணர் இதற்கு, மரபாவதுதான் இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல் என்னும் நாற்சொல்லின் இயற்கையானே யாப்பின் வழிப்பட்டது என்று உரை கூறுகிறார். இங்குத் தொல்காப்பியர் சொல் மரபைச் சுட்டிச் செல்கிறார். 'இதைச் சொல் தேர்வு என்று பொதுமைப்படுத்தலாம்' என்கிறார் செ.வை.சண்முகம் (பக்.70 த.இ.கோ 2019)

இந்த மரபு கருத்தாக்கத்தின்படி, மலேசிய மரபுச் சொற்கள் சிறுகதையில் மக்கள் பயன்பாட்டின் வழி அறிய முடிகிறது. சான்றாக 'அப்பாவோ ரோத்தானால் கண்மண் தெரியாது அடித்து நொறுக்கினார்' என்ற முதல் சிறுகதையில் ரோத்தான் என்பது மலாய் மொழியில் மெல்லிய பிரம்பு என்ற பொருளைக் குறித்து வருவதாகும். இரண்டாவது சிறுகதையில் 'மீபிரட்டலை (நூடுல்ஸ்) சாப்பிடுவது போல் பாவணை செய்ய... மேலும், ஓங்க கதைகளைப் பார்க்க முடியும்தில்லியே? என்று வசந்தாவை யாராவது கேட்டால் (100 லென்காசு ஸ்ரீ 1 மலேசிய ரிங்கிட்) ஒரு காசுக்குப் பிரயோசனம், இல்ல எனச் சொல்கிறாள் மேலும் அங்காசுபுரி, தஞ்சோங்கரம்புத்தான் போன்ற சொற்களைச் சான்றாகக் கூறலாம்.

11. பயன்

ஒரு செயல் செய்வதால் விளையும் நன்மையைப் பொதுவாகப் பயன் என்று கூறுவதுண்டு.

'இது நனி பயக்கும் இதனான் என்னும்
தொகை நிலைக் கிளவி பயன் எனப்படுமே'

(தொல்-1459) தமிழண்ணல் 2008)

இந்தச் செயலால் இந்தப் பயன் விளையும் என்பதைத் தொகுத்துக் கூறுதல் பயன் என்று கருதப்படும் அந்த வகையில் 'நான் பெண்தான்' என்ற மலேசிய சிறுகதையின் ஒட்டு மொத்த ஆசிரியரின் எதிர்பார்ப்பு, சமூக ஆதிக்க மரபுகளைக் கட்டுடைப்பு செய்தல் என்பதே ஆகும். இந்தப் பயன் எனும் உறுப்புச் செயலாக மட்டுமே இருக்கவேண்டும் என்ற கட்டாயமில்லை மிக மோசமான ஒரு கதாபாத்திரத்தைப் படைப்பாளி படைத்ததன் பயன் இதுபோன்ற நபர் இருக்கக்கூடாது என்பதற்குக்கூட இருக்கலாம். அந்த வகையில் சிறுகதை 5, 6, 9-இல் உள்ள பெற்றோர்களை மதிக்காத தான் தோன்றித் தனமாக வளர்ந்த குழந்தைகளின் இயல்பைக் கூறலாம்.

12. மெய்ப்பாடு

உடம்பில் தோன்றும் உணர்வுகளின் வெளிப்பாடு மெய்ப்பாடு ஆகும். சோமு சாந்தினியாக மாறித் தன்னை ஏற்காத பெற்றோரை நினைத்து அழும் அழுகை, அம்மாவை காணத்துடிக்கும் புவனாவின் அழுகை, என அழுகை என்ற மெய்ப்பாட்டு உணர்ச்சி சிறுகதை முழுவதும் விரவி உள்ளது. மேலும், ஆறாவது சிறுகதையில் மாஸ் விமானப்பயணத்தில் மகிழ்ச்சியும் மகள் சாருமதி திருமணம் ஆகவில்லை என்று கூறும்பொழுது வியப்பும் குழந்தையைப் பார்த்து கொள்ளும் வேலைக்காரியாக தன்னை மகள் அமெரிக்காவிற்கு அழைத்ததை எண்ணும்பொழுது விரக்தியும் சுபத்ராவின் மெய்ப்பாடுகளாக வெளிப்பட்டு நிற்பதை அறிய முடிகின்றது.

13. அங்கதம்

அங்கதம் ஒரு செய்யுள் உறுப்பு என்று தொல்காப்பியர் நேரடியாகச் சுட்டாவிடினும் 'குறிப்பு மொழி' என்று குறிப்பிடுகிறார்.

'எழுத்தொடும் சொல்லோடும் புணராதாகிப்
பொருள் புறத்ததுவே குறிப்பு மொழி'

(தொல் - நூற்பா 1435, தமிழண்ணல் 2008)

எனவே, சொல்லப்பட்ட பொருளுக்கு வெளியே எள்ளலோடு அமைந்த செய்திகள் அங்கதம் எனப்படும் நான்காவது சிறுகதையான வாரிசில் இந்திரனால் கருவுற்ற தன் மனைவியின் குழந்தையை ராசு ஏற்பதாகக் கூறி நிறைவில் அவன் ஆண்தன்மையற்றவன் என்பதை மறைத்தலுக்கே மனைவியை ஏற்றல் என்பது எள்ளலுக்கு வித்திடுகிறது.

14. உள்ளூறை

தெய்வம் தவிர்த்த பிற கருப்பொருள்களை இடமாகக் கொண்டு உள்ளூறை பிறருக்கும். இது ஐந்து வகைப்படும் என்கிறார் தொல்காப்பியர் இதன்வழி கதை நிகழ்வுடன் தொடர்புடைய ஒரு பொருளை உணர்த்துவதற்காகச் சொல்லப்படும் செய்தி, நிகழ்வு, உரையாடல், உவமை முதலியவற்றை இக்கூற்றில் அடக்கலாம்.

அந்த வகையில் மூன்றாவது சிறுகதையில் லதா இந்தப் புதுச்சட்டையில் நீங்க ராசா மாதிரி இருப்பீங்க என்பதற்கு 'நான் தியாகுவாவே இருந்துவிட்டுப் போகிறேன்' என்ற பதில் சராசரியாக இருந்தாலும் தம்பி சூரியா இந்த வார்த்தையால்தான் கெட்டு சீரழிந்து உள்ளான் என்ற உள்ளூறைச் செய்தி பெறப்படுகிறது. மேலும் ஆறாவது சிறுகதையில் சுபத்ராவின் இங்கு நான் பார்க்கும் பூமரம் கூட புதுதினுசுதான் என்பதில் அமெரிக்க வாழ்வியல் குறித்த உள்ளூறை வெளிப்படுகிறது.

15. திணை

திணை என்னும் தொல்காப்பியக் கோட்பாடு அறிஞர்களால் அடையாளம் காணப்பட்டு ஓர் உலகலாவிய இலக்கியக் கோட்பாடாக முன்னிறுத்தப்படுகிறது. முதல், கரு, உரிப்பொருள் என்ற நிலையில் திணைக்கோட்பாட்டை இன்றைய சிறுகதைக் களத்தில் பொருத்தில் பார்த்தால், மலேசியா மற்றும் அதனைச் சுற்றி உள்ள பிற இடங்கள் முதல் பொருளாகவும், மக்களின் வாழ்வியலில் பயன்படுத்தும் பொருட்கள் கருப்பொருளாகவும் கொள்ளும் நிலையில், இயற்கை சார்ந்த தோட்டங்கள், விமானங்கள், ஆட்டோ, வணிக வளாகங்கள் மருத்துவமனைகள் போன்றவை கருப்பொருளாகவும், உரிப்பொருள் நிலையில் சிறுகதை 2-இல் வசந்தா நடராசன் தம்பதியின் வாழ்வியலையும் சிறுகதை 3ல் லதா-தியாகு தம்பதியின் வாழ்வியலையும் சிறுகதை 7-இல் புவனா - பால்கர் தம்பதியினரின் வாழ்வியலையும் உரிப்பொருளாகக் கொள்ளலாம். மற்ற சிறுகதைகளின் கதாபாத்திரங்களின் வழியே பெறப்படும் சிந்தனைகளும் உரிப்பொருட்களே ஆகும்.

தொகுப்புரை

தொல்காப்பியச் செய்யுள் உறுப்புகளின் அடிப்படையில் மலேசிய சிறுகதையான 'நான் பெண்தான்' சிறுகதைக்களம் ஆய்வு செய்யப்பட்டதில் கீழ்க்கண்ட ஆய்வு முடிவுகள் பெறப்படுகின்றன.

- ஒரு பிரதியை வேறுபட்ட 15 நுண்ணோக்கிகள் வழியாகக் கண்டு செய்திகளைக் கண்டறிவதற்கான வாய்ப்பளித்தல்.
- தொல்காப்பியத்தை மனனம் செய்து அதன் பொருளையும் பெருமையும் கூறிக் கொண்டிருப்பதை விட இது போன்ற விரிவாக்க முயற்சியே அந்நூலை அடுத்தக் கட்டத்திற்கு, கொண்டு செல்லவும் புத்திலக்கியச் சிந்தனை பரவவும் இக்கோட்பாடு ஆக்கச் சிந்தனை உதவுகிறது.
- நிர்மலா ராகவன் எழுதிய ஒன்பது சிறுகதைகளிலும், சமூகம் சார்ந்த உளவியல் வெளிப்படுகிறது. பல்வேறு போராட்டங்களில் வாழும் மக்களின் வாழ்வியல் வலிகள் உணர்த்தப்பட்டுள்ளது.
- திருநங்கைகளைப் பெற்றோர்கள் ஏற்க வேண்டிய அறிவுரை போதிக்கப்பட்டுள்ளது.
- மனநோய், ஆட்டிசம், ஹிஸ்ட்ரியா போன்ற நோயாளிகளின் இயல்புகளை மிக அழுத்தமாக ஆசிரியர் பதிவு செய்துள்ளார்.
- உடல் உறவின் சூழல்களையும், சமூக நோக்கில் மதிப்பீடுகளையும் விலை மாதர்களின் குடும்ப ஏழ்மையும் ஆசிரியர் திறம்பட விளக்கி உள்ளார்.
- தொல்காப்பியச் செய்யுள் உறுப்புகளில் கூற்று - பாத்திரங்களின் உரையாடல், ஆசிரியரின் உரையாடலையும் முன் வைக்கிறது. கேட்போர் - வாசகர் நிலையைச் சுட்டுகிறது களன் - மலேசியாவில் கதை நிகழ்விற்கான இடங்களையும், காலம் - கதைக்கான சூழலையும், முன்னம் - பாத்திரங்கள் சரியான நேரத்தில் கூற வேண்டிய உரையாடல்களையும் மாட்டு - ஆசிரியர் துவக்கத்தில் கூற வரும் செய்தியும் நிறைவில் முடிக்க வரும் செய்தியும் ஒன்றுபடுத்துதல் நிகழ்வையும், எச்சம் - கதை முடிவில் சொல்லாமல் வாசகர் சிந்தனைக்கு விட்டுச் செல்லும்

நோக்கு நிலையும், பொருள் - இன்ப, துன்ப பிரிவு முதலிய பொருள் பற்றியும், மரபு - மலேசிய புழங்கு பொருள் சொற்கள், குறித்தும் பயன் - ஆசிரியரின் கதை வழி வாசகர் பெறும் பயன். மெய்ப்பாடு - உடல் உணர்வின் வெளிப்பாடு, அங்கதம் - எள்ளல், உள்ளுறை - புறத்தே ஒரு பொருளும் அகத்தே ஒரு பொருளும் புரியும் வகையில் பாத்திரங்களைப் படைத்தல், திணை - முதல், கரு உரிப்பொருள் நிலையில் சிறுகதையின் களம், ஆகியவற்றையும் ஆராய்ந்து இக்கட்டுரை வெளிக் கொணர்ந்துள்ளது. சிறுகதைக் களத்திலும் செய்யுள் உறுப்புகளை பொருத்திப் பார்க்க இயலும் என்பது இக்கட்டுரை வழி பெறப்பட்ட முடிவுகளாகும்.

துணைநூற்பட்டியல்

1. தமிழண்ணல் - 'தொல்காப்பியம்'
மூலமும் கருத்துரையும்
முதற்பதிப்பு - ஏப்ரல் 2008
மீனாட்சி புத்தக நிலையம்
மதுரை - 625 001
2. த.விஜயலட்சுமி - 'தமிழ் இலக்கியக் கோட்பாடு'
முதற்பதிப்பு - பிப்ரவரி 2019
பூவரசி பதிப்பகம்,
சாலிக்கிராமம்,
சென்னை - 93
3. மு.ஜோதிலட்சுமி - 'மொழியியல் நோக்கில் ஆய்வியல்
சிந்தனைகள்'
முதற்பதிப்பு - 2019
M.J. பதிப்பகம், திருச்சி - 1
- நிர்மலா ராகவன் - 'நான் பெண்தான்'
மலேசிய சிறுகதைகள்
மின்னூலாக்கம் சிவமுருகன் பெருமாள்
மின்னஞ்சல்: sivamurugan.perumal@gmail.com

BIBLIOGRAPHY

1. Tamilannal - "Tolkappiyam"
Source and comment
First Edition – April 2008
Meenakshi Bookstore
Madurai – 625 001
2. T.Vijayalakshmi - "Theory of Tamil Literature"
First Edition – February 2019
Poovarasi Publishing House,
Salikgram,
Chennai – 93
3. M.Jothilakshmi - "Analysis in Linguistic Perspective thoughts"
First Edition - 2019
M.J. Publisher, Trichy – 1
4. Nirmala Raghavan - "I am a Woman"
Malaysian Short Stories
Digitization Shivamurugan Perumal
Email: sivamurugan perumal @gmail com